

فَمَا كَانَتْ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوا آلَ

پس نبود پاسخ قوم او مگر اینکه گفتند بیرون کنید خاندان

لُوطٍ مِنْ قَرَبَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنْفُسٌ يَنْظَهُرُونَ ﴿٨٦﴾ فَأَنْجَيْنَاهُ

لوط را از قریبتان خود همانا ایشان مرتضیان هستند که پاک می جویند ﴿۸۶﴾ پس نجات دادیم لوط را

وَأَهْلَهُ إِلَّا أَمْرَأَتَهُ قَدَرْنَاهَا مِنْ الْغَايِبِ ﴿٨٧﴾ وَأَمْطَرْنَا

و خاندانش را مگر زن او را که مقدر کردیم او را از بقی ماندگان (از غایب) باشد ﴿۸۷﴾ و بارانیدیم

عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذِرِينَ ﴿٨٨﴾ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ

بر آنان بارانی آسمانی است پس بد بود باران بیم دانه شدگان ﴿۸۸﴾ بگو ستایش از آن الله است و سلام

عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَى ﴿٨٩﴾ خَيْرٌ أَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٩٠﴾

بر آن بندگان او که الله برگزیده است (از انرا) ای الله بهتر است یا آنچه شریک (وا) می سازند ﴿۸۹﴾

أَمَّنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ

(یا غیر الله بهتر است یا آن که آفریده است آسمان ها و زمین را و فرود آورده است برای شما از آسمان

مَاءً فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ مَّا كَانَتْ لَكُمْ

آب را پس رویانیدیم با آن باغ های با طراوت را ممکن نبود برای شما

أَنْ تُنْبِتُوا شَجَرَهَا أُولَئِكَ مَعَ اللَّهِ بِلَ هُمْ قَوْمٌ يَعْدِلُونَ ﴿٩١﴾

که برویانید درختان آن را ای الهی یا الله است (اما) بلکه ایشان گروهی هستند که (غیر الله را) الهی برتر می نهند ﴿۹۱﴾

أَمَّنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَالَهَا أَنْهَارًا وَجَعَلَ لَهَا

(یا غیر الله بهتر است یا آن که آفرید زمین را و قرارگاهی و بیافرید در میان زمین نهرهایی را و قرار داد برای آن

رَوَاسِيَ وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا أُولَئِكَ مَعَ اللَّهِ بِلَ هُمْ قَوْمٌ يَعْدِلُونَ ﴿٩٢﴾

کوههای بلند را و آفرید میان دو دریای شور و شیرین حایلی را ای الهی یا الله است (اما) بلکه

أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٩٣﴾ أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ

بیشترشان نمی دانند ﴿۹۳﴾ (یا غیر الله بهتر است یا آن که اجابت می کند درماتده را چون بخواند او را

وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ أُولَئِكَ مَعَ اللَّهِ بِلَ هُمْ قَوْمٌ يَعْدِلُونَ ﴿٩٤﴾

و دور می کند گرفتاری را و می گرداند شما را جانشینان در زمین ای الهی

مَعَ اللَّهِ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ﴿٩٥﴾ أَمَّنْ يَهْدِيكُمْ فِي

با الله است (اما) بسیار کم بند می پذیرند ﴿۹۵﴾ (یا غیر الله بهتر است یا آن که راه می نماید شما را در

ظُلُمَاتٍ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُرْسِلَ الرِّيحَ بَشْرًا يَتَّبِعُنَا بِرَحْمَةٍ

تاریکی های خشکی و دریا به وسیله سوزن ها و آن که می فرستد باده را مژده دهنده پیش از

رَحْمَتِهِ أُولَئِكَ مَعَ اللَّهِ تَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٩٦﴾

رحمت خود (پیش از) رحمت الله است (اما) الله است برتر از آنچه شریک (وا) می سازند ﴿۹۶﴾

أَمْ يَبْدُوُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُمْ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ

اینها چه هستند ایالت که آفرینی کنند و برایشان را پس بار می گردانند را آن که روزی می دهد شمارا از آسمان و زمین

أُولَئِكَ مَعَ اللَّهِ قُلْ هَآتُوا بَرَهَاتِكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٦١﴾

ایا الهی با الله هست؟ بگو بیاورید دلیل خود را اگر هستید راستگویان

قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ وَمَا يَشْعُرُونَ

بگو نمی داند هر که در آسمان ها و زمین است غیب را مگر الله و در نمی یابند

أَيَّانَ يَبْعَثُونَ ﴿٦٢﴾ بَلْ أَدْرَكَ عَلَيْهِمْ فِي الْآخِرَةِ بَلْ هُمْ

که چه وقت برانگیخته می شوند بلکه به پایان رسیده اند آنها در آخرت (آگاهی از آن ندارند) نه بلکه ایشان

فِي شَكٍّ مِنْهَا بَلْ هُمْ مِنْهَا عَمُونَ ﴿٦٣﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا

در شک اند از اصل آخرت بلکه ایشان از امر کمال ناپسندیدند و گفتند آنان که کافر شدند

أَإِذَا كُنَّا تُرَابًا وَءَابَاؤُنَا أَئِنَّا لَمُخْرَجُونَ ﴿٦٤﴾ لَقَدْ وَعَدْنَا

ایا زمانی که شویم خاک و پدران ما نیز ایا ما بیرون آورده شد کتیم از زمین به درستی که وعده داده شدیم

هَذَا نَحْنُ وَءَابَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٦٥﴾

این را احمای ما و احمای پدران ما پیش از این نیست این مگر افسانه های پیشین

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ

بگو بروید در زمین پس بگردید که چگونه شد انجام برهانکاران

﴿٦٦﴾ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ فِي ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ ﴿٦٧﴾

و غم مخور بر آنان و مباش در تنگدلی از تیرنگی که می ورزند

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٦٨﴾ قُلْ عَسَى

و می گویند کی باشد این وعده اگر هستید راستگویان بگو چه بسا

أَنْ يَكُونَ رَدْفٌ لَكُمْ بَعْضُ الَّذِي تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٦٩﴾ وَلَنْ رَّبِّكَ

که در پی آمده باشد برای شما برخی از آن چیزی که به شتاب می طلبید و همانا پروردگار تو

لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَئِنْ أَسْأَلْتَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٧٠﴾ وَإِنْ

دارای بخشش است بر مردم ولیکن بیشترشان شکر نمی کنند و همانا

رَبِّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧١﴾ وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ

پروردگار تو می داند آنچه را پنهان می دارد به هایشان و آنچه را آشکار می کند و نیست هیچ ناپیدایی

فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٧٢﴾ إِنْ هَذَا إِلَّا قُرْآنٌ

در آسمان و زمین مگر در کتابی روشن است همانا این قرآن

يَقْضُ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٧٣﴾

بازگو می کند بر بنی اسرائیل بیشتر آنچه را که ایشان در آن اختلاف می کنند

وَلِلَّهِ هُدًى وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿۷۷﴾ **إِنَّ رَبَّكَ** يَقْضِي بَيْنَهُمْ
وهمانا این رحمت و رحمتی است برای مؤمنان ﴿۷۷﴾ **همانا** پروردگار تو دلواری می کند در میان ایشان
بِحُكْمِهِ **وَهُوَ** الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ﴿۷۸﴾ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّكَ عَلَى
به حکم خود **و اوست** آن پیروزمند داننا پس توکل کن بر **الله** همانا تو بر
الْحَقِّ الْمُبِينِ ﴿۷۹﴾ إِنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتَى وَلَا تَسْمِعُ الْقَتْلَى الدُّعَاءَ
حق آشکار هستی ﴿۷۹﴾ ای گمان تو نمی شنوی به مردگان و نمی شنوی به کران در خواست اجودارا
إِذَا وَلَوْ سَدُّوا عَنْكَ صُلُوبَهُمْ ﴿۸۰﴾ وَمَا أَنتَ بِهَادِي الْعُمْيِ عَنْ ضَلَاتِهِمْ إِنْ
آنگاه که روی بگرداند پشت کنان و نیستی تو راه نمابند کوران از گمراهی شان
تَسْمِعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿۸۱﴾ **وَإِذَا**
نمی شنوی مگر کسانی را که ایمان می آورند به آیت های ما و سر تسلیم فرود آرند ﴿۸۱﴾ و چون
وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ
وقوع شود فرمان عتاب بر آنان بیرون آوریم برایشان جنبه ای را از زمین که سخن گوید با آنان انا آیات ما را باور کنند
أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ ﴿۸۲﴾ **وَيَوْمَ** نَحْشُرُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ
زیرا مردمان آیات ما را یقین نداشتند ﴿۸۲﴾ و ایاد کن روزی را که محشور کنیم از هر امتی
فَوْجًا مِّمَّنْ يُكَذِّبُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿۸۳﴾ **حَقَّ** إِذَا جَاءُوا
طایفه ای را از آنان که دروغ می شنوند آیت ما را پس آنان باز داشته می شوند از برآمدگی ﴿۸۳﴾ تا آنگاه که بیایند
قَالَ أَكْذَبْتُمْ بِآيَاتِي وَلَمْ تُحِيطُوا بِهَا عِلْمًا أَمَآذَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ
الله گوید آیا دروغ شنوید آیت مرا در حالی که لطفه نفیستید به آنها از جهت دانش یا انکوید که اچه می کردید
﴿۸۴﴾ **وَوَقَعَ** الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا فَهُمْ لَا يَنْطِقُونَ ﴿۸۵﴾ **أَلَمْ**
﴿۸۴﴾ و واقع گردد فرمان عتاب بر آنان به خاطر آنکه ستم کردند پس آنان سخنی نمی گویند ﴿۸۵﴾ آیا
يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا آلِيلَ لِنَمُوتَنَّهُمْ فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّا فِي
نقیده اند که ما قرار دادیم شب را تا آرام گیرند در آن و قرار دادیم روز را برای دیدن همانا در
ذَلِكَ لَا يَنْتَ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿۸۶﴾ **وَيَوْمَ** يُنْفَعُ فِي الصُّورِ فَفَزِعَ
این نشانه هایی است برای گروهی که ایمان دارند ﴿۸۶﴾ و ایاد کن روزی را که تمیغه شود در صور پس به هراس افتند
مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ وَكُلٌّ أَتَوْهُ
انان که در آسمان اند و آنان که در زمین هستند مگر کسی را که بخواهد **الله** و همه بیایند نزد او
دَاخِرِينَ ﴿۸۷﴾ **وَتَرَى** الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ
فروتنانه ﴿۸۷﴾ و بینی کوه ها را [در حالی که] پنداری آنها را ایسا در حالی که آنها گذر می کنند [مانند] گذر کردن ابر
صُنِعَ **اللَّهُ** الَّذِي أَنْفَقَ كُلَّ شَيْءٍ إِنَّهُ خَيْرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ ﴿۸۸﴾
[ساخته] **الله** که استوار ساخته است هر چیزی را همانا او آگاه است به آنچه می کنید ﴿۸۸﴾

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِمَّا وَهُمْ مِنْ فَرَجٍ يَوْمَئِذٍ عَامِنُونَ ﴿۸۸﴾
هر که بیاورد نیکی را پس برای او بهتر باشد از آن و ایشان از هر آس آن روز در امانند

وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكُبَّتْ رُجُومُهُمْ فِي النَّارِ هَلْ تُجْزَوْنَ
و هر که بیاورد بدی را پس نگویند شود روی های شان در آتش آیا جزا داده می شود

إِلَّا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۹۰﴾ إِنَّمَا أَمْرُهُ أَنْ أُعْبَدَ رَبُّكَ هَكَذَا
جز آنچه می کردید ﴿۹۰﴾ ایگو ای محمد! جز این نیست که فرمان یافته ام که بپرستم پروردگار این

الْبَلَدِ الَّذِي حَرَّمَهَا وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ وَأَمْرُهُ أَنْ أَكُونَ مِنَ
سرزمین را که پس داشته است آن را و برای اوست هر چیزی و فرمان یافته ام که باشم از

الْمُسْلِمِينَ ﴿۹۱﴾ وَأَنْ أَتْلُوا الْقُرْآنَ فَمَنْ أَهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِ
مسلمانان ﴿۹۱﴾ و اینکه بخوانم قرآن را پس هر که راه یافت پس جز این نیست که راه می یابد

لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا مِنَ الْمُنذِرِينَ ﴿۹۲﴾ وَقُلِ الْحَمْدُ
به سود خود و هر که گمراه شود پس بگو جز این نیست که من از بیم دهندگانم ﴿۹۲﴾ و بگو ستایش

لِلَّهِ سَيُريْكُم مَّا يَنْبَغِي فَنَعْرِفُونَهَا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿۹۳﴾
و الهی است به زودی می نمایاند به شما نشانه های خود را پس خواهید شناخت آنها را و نیست پروردگار تو بی خبر از آنچه می کنید

سُورَةُ النَّمْلِ

ترتیب ۲۸

۸۸

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهربان مهربان

طَسَمَ ﴿۱﴾ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿۲﴾ نَتْلُو عَلَيْكَ
طه سین میم ﴿۱﴾ این آیت های کتاب روشن گراست ﴿۲﴾ می خوانیم بر تو

مِنْ نَبَاٍ مُّوسَىٰ وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿۳﴾ إِنَّ
از داستان موسی و فرعون به حق برای گروهی که ایمان دارند ﴿۳﴾ همانا

فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا يَسْتَضِعُّ
فرعون برتری جست در زمین امصرا و گردانید اهل آن را گروه گروه به نالولی می کشانید

طَائِفَةً مِنْهُمْ يَتَّبِعُ أَبْنَاءَ هِمٍّ وَيَسْتَحْيِ نِسَاءَهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا
گروهی را از ایشان سرمی برید پسران شان را و زنانه می گفانست زنان اعدایان شان را همماوی بود

مِنَ الْمُفْسِدِينَ ﴿۴﴾ وَتُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتَضَعُّوا
و تو می خواهی که منت نهیم بر آنان که به نالولی کشیده شدند

فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ آيَةً يُشَوِّيَانِي وَنَجْعَلَهُمْ الْوَارِثِينَ ﴿۵﴾
در زمین و بگردانیم ایشان را پیشوایانی و بگردانیم ایشان را وارثان املاک فرعون

وَتُمْكِنَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَنُرِيْ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا

و توانایی بدیم به ایشان در زمین مصر و نشان دهیم به فرعون و هامان و لشکرهای آن دو

مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ ﴿٦﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ

أَن أَرْضِعِيهِ فَإِذَا خَفِيَ عَلَيْهِ فَالْقِيهِ فِي الْيَمِّ وَلَا تَخَافِ
 که شیر بده او را پس چون پنهانی بر او ای بینداز او را در دریا و مریس

فَالنَّقْطَةُ ۖ أَلْ ۖ فِرْعَوْنُ ۖ لِيَكُونَ ۖ لَهُمْ ۖ عَذَابٌ ۖ وَحَرْنَا ۖ إِنَّ ۖ

وَمَنْ مِّنْهُمْ
وَحَنُودَهُمَا
كَانُوا
خَطِيعِينَ

فرعون و هامان
و لشکریان آن دو
بودند
خطاکاران

وَقَالَتْ أَمْرَأْتُ فِرْعَوْنُ قَرَّبْتُ كَيْفَ لِي وَلَكَ لَا تَقْتُلُوهُ عَسَىٰ

أَن يَنْفَعَنَا أَوْ نَسْخِذَهُ وَلَدًا وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٠﴾ وَأَصْبَحَ

مُوسَىٰ قَرِيبًا ۖ إِنَّ كَذَّابٌ لِّئِيْدِي بِهِ ۚ لَوْلَا أَن

رَبِّطْنَا عَلَى قَلْبِهَا لَتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَقَالَتْ

الْأَخْيَرِ قُضِيَهُ فَبَصَّرَتْ بِهِ عَنْ جُذْبٍ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

﴿ ١١ ﴾ وَحَرَمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ

عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَصِيبٌ ﴿١٢﴾

فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ ۚ وَلِتَعْلَمَ

وَعَدَ اللَّهُ حَقَّ وَعْدِهِ وَلَٰكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣﴾

وہابیہ کی ابتدا و ترقی

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ ؕ ءَاتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا ۖ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُجْتَهِدِينَ

و چون رسید به سن رشیدش و معتدل و استوار شد دادیم به او حکمت و دانش را و این چنین پاداش می دهیم

وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينٍ غَفْلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا ۚ

و داخل شد در شهر در وقت بی خبری اهل آن

فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَٰذَا مِنْ شِيعَةِ هَٰذَا وَهَٰذَا مِنْ عَدُوِّ هَٰذَا ۖ فَاسْتَفْتَاهُ

پس یافت در آن دو مرد را که با یکدیگر جنگ می کردند این یک از پیروانش بود و آن دیگری از دشمنانش

فَاسْتَفْتَاهُ الَّذِي مِّنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِّنْ عَدُوِّهِ فَوَكَزَهُ مُوسَىٰ

پس پاری جست از او کسی که از پیروان او بود بر ضد آن که از دشمنانش بود پس مشی زد لورا موسی

فَقَضَىٰ عَلَيْهِ قَالٌ هَٰذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُّضِلٌ مُّبِينٌ

پس لورا گشت اموسا گفت این از عمل شیطان بود همانا او دشمنی است گمراه کننده آشکار

قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَ لَهُ إِنَّهُ هُوَ

موسا گفت ای پروردگارم همانا من بر نفس خود پس یغور مرا پس یامرزید لورا همانا است آن

الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ۝ قَالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَن أَكُونَ

امرزنده مهربان گفت ای پروردگارم به سبب آنچه ارزانی داشتی بر من پس هرگز نی شوم

ظَهِيرًا ۖ لِلْمُجْرِمِينَ فَاصْبِرْ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ فَإِذَا

پشیمان گناهکاران پس یامعاد کرد در آن شهر ترسان و مراقب بود پس ناگهان

الَّذِي اسْتَنْصَرَهُ بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِحُهُ قَالَ لَهُ مُوسَىٰ إِنَّكَ لَغَوِيٌّ

شخصی که پاری خواسته بود از وی دیروز لورا به فریادرسی می طلبید گفت به او موسی همانا تو گمراهی

مُبِينٌ ۝ فَلَمَّا أَن أَرَادَ أَن يَبْطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَهُمَا قَالَ

آشکار هستی پس چون خواست اموسا که حمله برد به آن شخصی که او دشمن هر دو آنها بود گفت

يَمْوَسَىٰ أَتُرِيدُ أَن نَقْتُلَكَ كَمَا قُتِلَتْ نَفْسًا بِالْأَمْسِ إِن قُرِيدٌ إِلَّا

ای موسی آیا می خواهی که بکشی مرا چنانکه گشتی کسی را دیروز نمی خواهی مگر

أَن تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ وَمَا تُرِيدُ أَن تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ ۝

آنکه باشی ستمکاری در زمین و نمی خواهی که باشی از اصلاح کنندگان

وَجَاءَ رَجُلٌ مِّنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعَىٰ قَالَ يَمْوَسَىٰ إِنَّكَ أَعْلَىٰ

و آمد مردی از انتهای شهر شبانان گفت ای موسی همانا سران قوم

يَأْتِمُرُونَ بِكَ لِيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ ۖ إِنَّكَ مِنَ الصَّاحِبِينَ ۝

رای زنی می کنند درباره تو تا بکشند تو را پس بیرون رو همانا من برای تو از خیر خواهان ام

فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ ۚ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۝

پس بیرون آمد از آن شهر ترسان و مراقب بود گفت ای پروردگارم نجات بده مرا از این قوم ستمکار

وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَىٰ رَبِّي أَن يَهْدِيَنِي سَوَاءَ
و چون روی آورد به سوی [شهر] مدین گفت امید است پروردگار من که راهبری من نماید مرا به راه
التَّكْوِيلِ ﴿۲۲﴾ وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِّنْ
راست و چون رسید به آب مدین یافت بر آن گروهی را از

النَّكَّاسِ يَسْفُوتُ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمُ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ
مردم که آب می نوشانیدند [از] اطعمه‌های خود را و یافت پشت سرشان دو زن را که بزوس داشتند [از] اطعمه‌های خود را

قَالَ مَا خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا نَسْتَعِي حَقَّ يُصْدِرَ الرِّعَاءَ وَأَبُونَا
گفت چیست کار شما؟ هر دو گفتند آب نمی نوشانیم تا آنکه بازگردانند شیطان [از] اطعمه‌های خود را و پدر ما
شَيْخٌ كَبِيرٌ ﴿۲۳﴾ فَسَقَىٰ لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّىٰ إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ
پیری که سال است پس آب داد [شبهای] آنها را پس بازگشت به سوی سایه پس گفت

رَبِّ إِنِّي لَمَّا أَنزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ ﴿۲۴﴾ فَجَاءَتْهُ
ای پروردگارم همانا من به آنچه فرودآوردی به سوی من از خیری نیازمندم پس آمد نزد موس یکی از هر دو زن

تَمْشِي عَلَىٰ اسْتِخْيَارٍ قَالَتْ إِنَّكِ يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ
که راه می رفت با شرم و حیا گفت همانا پدرم می خواند تو را تا به تو بدهد

أَجْرًا مَا سَقَيْتَ لَنَا فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقِصَصَ قَالَ
مزد آنچه آب نوشاندی [از] اطعمه‌های ما را پس چون آمد نزد او [از] دشمنان و بازگفت بر تو داستان را گفت

لَا تَخَفْ نَجَوْتَ يَأْتِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿۲۵﴾ قَالَتْ إِحْدَاهُمَا
شمارش نجات یافتی از آن قوم ستمکار گفت یکی از آن دو

يَتَأْتِيَ اسْتَشْجَرُ إِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَشْجَرَ الْقَوِيُّ الْآمِنُ
ای پدر من او راه کار بگمار همانا بهترین کسی که به کار بگماری کسی است که نیرومند و آمین باشد

﴿۲۶﴾ قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أُنكِحَكَ إِحْدَى ابْنَتَي هَاتَيْنِ عَلَىٰ أَنْ
[پس] گفت همانا من می خواهم که به عسری تو درآورم یکی از این دو دختر خود را به شرط آنکه

تَأْجُرَنِي ثَمَنِي ثَمَنِي حَجَجٍ فَإِنْ أَتَمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ
برای من کار کنی هشت سال پس اگر تمام کردی ده سال را پس اختیار با توست

وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَسْأَلَكَ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنْ
و من خواهم که سخت بگیرم بر تو خواهی یافت مرا اگر بخواهد الله از

الصَّالِحِينَ ﴿۲۷﴾ قَالَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ أَيَّمَا الْأَجَلَيْنِ
شایستگان [پس] گفت این شرط میان من و تو باشد هر کدام این دو مدت را

قَضَيْتَ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ﴿۲۸﴾
به سر بردم پس نباید تحمیل و بازخواستی بر من باشد و الله بر آنچه می گوییم نگهبان است

﴿ فَلَمَّا قَضَىٰ مُوسَى الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ آنَسَ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ نَارًا قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَّعَلِّي آتِيكُم مِّنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِّنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ﴾

پس چون به سر برد موسی آن مدت را و برد خانواده خود را دید از جانب کوه طور آتشی را گفت به خانواده خود درنگ کنید همانا من دیدم آتشی را شاید من بیورم برای شما از آن خبری را یا پاره ای از آتش را باشد که شما خود را گرم کنید

﴿ فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِ الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَنْ يَمْوِسَ إِيَّيَّ أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴾

پس چون رسید نزد آن آتش ندا داده شد از کوهه راست آن دره در آن بقعه مبارک از درخت که ای موسی همانا منم من الله پروردگار

﴿ وَأَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَآهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا وَلَعِبَعَقِبَ يَمْوِسَ أَقْبَلَ وَلَا تَخَفْ إِنَّكَ مِنَ الْآمِنِينَ ﴾

و اینکه بستاند عصای خود را پس چون دید آن را که می جبد گویا آن مار است روی گردانید پشت کن و به عقب برگشت ای موسی پیش بیا و متوکل همانا تو از ایمنان هستی

﴿ أَسْأَلُكَ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجُ يَصْصَاءٌ مِنْ غَيْرِ سَوْءٍ وَأَضْمَمْتُ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ فَذَلِكَ بُرْهَانِي مِنْ رَبِّكَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴾

از ایمنان هستی فرو بر دست را در گریبات که برمی آید سفید بنون هیچ آسیبی و پیوست کن به طرف خود بازویت را ایوی دهی از ترس پس این برهان من از طرف پروردگار تو به سوی فرعون و مپانش همانا آنان هستند

﴿ قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ وَأَخِي هَارُونُ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا فَأَرْسَلْهُ مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ

گروهی نافرمان گفت ای پروردگار من از آنها شخصی را پس من ترسم که بکشند مرا و برادر من هارون او فصیح تر است از من در زبان سخن را پس بفرست او را همراه من به یاری که تصدیق کند مرا همانا من می ترسم که تکذیب کنند مرا

﴿ قَالَ سَنَنْدُ عَصَاكَ بِأَخِيكَ وَنَجْعَلُ لَكُمَا سُلْطٰنًا فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا بِآيٰتِنَا أَنْتُمَا وَمَنِ اتَّبَعَكُمَا الْغٰلِبُونَ ﴾

فرمود قوی خواهیم کرد بازوی تو را به برادرت و قرار می دهیم برای شما جتنی را پس نخواهند رسید آنان به شما به سبب نشانه های ما شما و کسانی که از شما پیروی کنند پیروزندگان اید

﴿ قَالَ سَنَنْدُ عَصَاكَ بِأَخِيكَ وَنَجْعَلُ لَكُمَا سُلْطٰنًا فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا بِآيٰتِنَا أَنْتُمَا وَمَنِ اتَّبَعَكُمَا الْغٰلِبُونَ ﴾

فرمود قوی خواهیم کرد بازوی تو را به برادرت و قرار می دهیم برای شما جتنی را پس نخواهند رسید آنان به شما به سبب نشانه های ما شما و کسانی که از شما پیروی کنند پیروزندگان اید

فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَى بِآيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا سِحْرٌ
 پس چون آورد ترششش موسی نشانه های روشن ما را گفتت نیست این مگر جادویی
 مُفْتَرًى وَمَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ ﴿۳۶﴾ وَقَالَ
 ساختگی و نشنیده ایم این را در روزگارا پدران پیشینیان خود و گفت
 مُوسَى رَبِّي أَعْلَمُ بِمَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ مِنْ عِنْدِهِ وَمَنْ تَكُونُ
 موسی پروردگار من دانایتر است به کسی که آورده است هدایت را از نزد وی و کسی که هست
 لَهُ عَقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُمْ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿۳۷﴾ وَقَالَ فِرْعَوْنُ
 از آن او فرجام این سرای همانا رستگار نمی شوند ستمکاران و گفت فرعون
 يَتَأْتِيهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهِ غَيْرِي فَأَوْقِدْ
 ای مهتران نمی شناسم برای شما هیچ الهی جز خود را پس آتش برافروز
 لِي يَهْمَنَّ عَلَى الْطِينِ فَاجْعَلْ لِي صَرْحًا لَعَلِّي أَطْلِعُ إِلَيْهِ
 برایم ای هماران بر گل آنگاه بساز برایم قصری را باشد که بگرم به
 إِلَهُ مُوسَى وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿۳۸﴾ وَاسْتَكَبَرَ
 اله موسی و همانا من می پندارم او را از دروغگویان و تکبر ورزید
 هُوَ وَجُودُهُ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَظَنُّوا أَنَّهُم إِلَتِنَا
 او و سیاهیانش در زمین به ناحق و پنداشتند که ایشان به سوی ما
 لَا يُرْجَعُونَ ﴿۳۹﴾ فَأَخَذَتْهُ وَجُودُهُ فَسَبَّحْنَاهُمْ فِي
 بازگردانده نمی شوند پس گرفتیم او و سیاهیانش را آنگاه انداختیم آنان را در
 أَلِيمَةٍ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَتْ عَقِبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿۴۰﴾
 دریا پس بین چگونه شد فرجام ستمکاران
 وَجَعَلْنَاهُمْ أَيْمَةً يَدْعُونَ إِلَى الْكُفْرِ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ
 و قرار دادیم آنان را پیشوایانی که می خوانند مردم را به سوی کفر و در روز رستاخیز
 لَا يُنصَرُونَ ﴿۴۱﴾ وَاتَّبَعْنَاهُمْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً
 و از پی ایشان فرستادیم در این دنیا لعنتی را
 وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحِينَ ﴿۴۲﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا
 و در روز رستاخیز آنان زشت رویان اند و هر آینه دادیم
 مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَىٰ
 به موسی کتاب را پس از آنکه هلاک ساختیم نسل های نخستین را
 بَصَائِرَ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿۴۳﴾
 درحالی که مایه یشش های است برای مردم و راهتیا و رحمتی باشد که آنان پندپذیرند

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ آلِ فِرْعَوْنَ إِذْ فَضَيْنَا إِلَىٰ مُوسَى الْأَمْرَ وَمَا كُنْتَ

و نبودی تو تر جانب غریب (وادی طورا) آنگاه که فرستادیم به سوی موسی فرمان ارسله را و نبودی تو

مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿۱۱﴾ وَلَكِنَّا أَنْشَأْنَا قُرُونًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ

از حاضران و لیکن بدید آوردیم ما نسل هایی را پس دراز شد بر ایشان

الْعُمُرُ وَمَا كُنْتَ ثَالِثًا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُوا عَلَيْهِمْ

روزگار و نبودی تو ساکن در میان مردم مدین که بخوانی بر ایشان

عَائِشَتَنَا وَلَكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ﴿۱۲﴾ وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ

ایات ما را و لیکن بودیم ما فرستندگان (ایمان را) و نبودی تو در جانب

الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا وَلَكِنْ رَحِمَهُ مِّنْ رَبِّكَ ﴿۱۳﴾ لِئَنذِرَ قَوْمًا

طور آنگاه که ندا دادیم و لیکن این رحمتی است از پروردگار تو تا بیم دهی گروهی را

مَّا أَتَاهُمْ مِّنْ نَّذِيرٍ مِّن قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿۱۴﴾

که نیامده بود برای آنان هیچ بیم نهدنی ای پیش از تو باشد که آنان پند پذیرند

وَلَوْلَا أَن تُصِيبَهُمُ مُّصِيبَةٌ يَّعْمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَيَقُولُوا

و اگر آن نبود که برسد به ایشان مصیبتی به سبب آنچه پیش فرستاده است دستهای ایشان آنگاه گویند

رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ وَنَكُونَ

ایمان پروردگار ما چرا نفرستادی به سوی ما پیامبری را تا پیروی کنیم آیات تو را و باشیم

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۱۵﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا

از مؤمنان (هرگز تو را به سوی آنان نمی فرستیم) پس چون آمد برای آنان سخن حق از نزد ما گفتند

لَوْلَا أَوْفَىٰ مِثْلَ مَا أُوفِيَٰ مُوسَىٰ أَوَلَمْ يَكْفُرُوا بِمَا أُوتِيَ

چرا ندادند (به این رسول) مانند آنچه داده شده بود به موسی آیا کفر نورزیدند به آنچه داده شده بود

مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ قَالُوا سِحْرَانِ تَظَاهَرَا وَقَالُوا إِنَّا بِكُلِّ كَفْرٍ

به موسی پیش از این گفتند (تو و قرآن) هر دو جادو هستند که یکدیگر را پشتیبانی می کنند و گفتند همانا ما به هر یک کفریم

قَوْلٍ فَإِنَّا بِكُتُبٍ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَا أَتَّبِعُهُ

بگو پس بیاورید کتابی را از نزد الله که آن راهنمایند تر باشد از این دو که پیروی کنیم آن را

إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۱۶﴾ فَإِنْ لَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ

اگر هستید شما راست گویان پس اگر پاسخ ندهند (سخن) تو را پس بدان

أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ اتَّبَعَ هَوَاهُ بَغْيٍ

چنین نیست که پیروی می کنند از خواهش های خود و کیست گمراه تر از آن که پیروی کند خواهش خود را بدون

هُدًى مِّنْ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ هَدَى الْقَوْمَ لَآ يَهْدِي اللَّهُ

هدایتی از جانب الله همانا الله راه نمی نماید گروه ستمکاران را

وَلَمَّا وَصَلْنَا هُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿۵۱﴾ الَّذِينَ

و هر ایاه آمدند و پیوسته گزیدیم برایشان بی سخن را باشد که آنان بیدیدند آن که

ءَايَتُهُمْ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ ﴿۵۲﴾ وَإِذَا يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ

دادیم به بی کتاب را پیش از این آیه ای باشد بیمن می خورد و چون خوانده شود برایشان

قَالُوا ءَمَّا بِهِ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُتَسَلِّينَ ﴿۵۳﴾

گوید ایمل آوردیم به آن هفتا بی حق است از جانب پروردگار ما هفتا ما بودیم بیس از این مستملی

أُولَٰئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرُهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَيَذَرُونَ بِالْحَسَنَةِ

آن دادند سود مردمان دو بار به سبب آنکه صبر کردند و دفع می کنند ناسکی

السَّيِّئَةِ وَمَا رَزَقْنَاهُمْ يُعْجَبُونَ ﴿۵۴﴾ وَإِذَا سَكَمُوا الْقَو

ندی را و از آنچه روزی دادیم به ایمل لغاف می کند و چون بشنوند سخن بیهوده را

أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَا أَعْمَلُنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ

روی می گردانند از آن و گوید برای منبب کردارهای ما و برای شماست کردارهای شما سلام بر شما

لَا يَنْتَعِي الْجَاهِلِينَ ﴿۵۵﴾ إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ

من جواهم همسبی نادانان را همان تو توانی هدایت کن هر که دوست داری و بیکس

أَنَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿۵۶﴾ وَقَالُوا

له هدایت می کند هر که خواهد و او دانان است به کسی که هدایت می یابد و گفت اگر

تَتَّبِعِ الْهَدَىٰ مَعَكَ تُخَفَّفُ مِنْ أَرْضِنَا أَوْلَمْ نُمْكِّنْ لَهُمْ

پیروی کنیم هدایت را با تو روده می شویم از سر زمین خود آیا جای بدادیم ایشان را

حَرَمًا ءَامِنًا يُخْجَوْنَ إِلَيْهِ ثَمَرَاتُ كُلِّ شَيْءٍ رِزْقًا مِنْ لَدُنَّا وَلَكِنَّ

در حرم امنی که آورده می شود به سوی آن میوه های هر چیزی در حالی که روی است از طرف ما و بیکس

أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۵۷﴾ وَكَمْ أَفْلَحَ كُفَرًا مِنْ قَرْيَةٍ

بیشترشان نمی دانند و بس و کس هلاک کردیم آبادی ای را

نَطَرَتْ مَعِيشَتَهَا فَلَئِنَّ مَسَكِنَهُمْ لَأَرْثُكَنَ ﴿۵۸﴾ مِنْ بَعْدِهِمْ

که سرمستی کردند در زندگانی خود پس این سر بهایشان است در ماکه سکونت شده است بعد از آن

إِلَّا قَلِيلًا وَكُنَّا عَنِ الْوَارِثِينَ ﴿۵۹﴾ وَمَا كَانَ مِنْكَ

مگر اندکی و ما خود وارث آنهاست و بس پروردگار تو هلاک گسده

الْقَرْيِ حَقٌّ يَبْعَثُ فِي أُمَمٍ رَسُولًا يَتْلُوا عَلَيْهِمْ ءَايَاتِنَا وَمَا

آبادی ها ناسکه بفرستد در مرکز امما پیامبری را که بخواند بر ایشان آیات ما و هرگز

كُنَّا مُهْلِكِي الْقَرْيِ إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ ﴿۶۰﴾

بیسیم ما هلاک گسده آبادی ها مگر در حالی که مردم آن ستمکاران باشند

وَمَا أُوْنِسُهُمْ مِنْ شَيْءٍ فَصَنَعَ الْحَيَوَةُ الدُّنْيَا وَرَبِّتَهَا وَمَا عِندَ

وهر آنچه دلخوش کننده به شما از چیزی پس بهره دانی زندگانی دنیا و پرورش آن است و آنچه نزد

الله حَیْرٌ وَأَنْتُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۱۱۱ أَفَنَنْعُهُ وَعَدْنَاهُ وَعَدْنَا حَسْبًا

بهر و ناپسند بر است آیا حرد می ورزید این پس کسی که وعده داده ایم به او وعده میگوییم

فَهُوَ لَقِيَهُ كَمَنْ مَنَعَهُ مَتْنَعُ الْحَيَوَةُ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ

پس او به او می رسد مانند کسی که بهره دانی را از کالای دنیا پس او هر روز رسانده

مِنَ الْمُحْصَرِّينَ ۱۱۲ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ

از محصوران در جنگ خواهد بود و روزی که ندا کند آنرا پس گوید کجاست آن شرکان من؟ همان که

كُنْتُمْ تَرَعُّوبُونَ ۱۱۳ قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبُّ هَؤُلَاءِ

شما همان می گردید گوید آنان که سرور گشت بر آنان فرما از عذاب و روزگاری پس

الَّذِينَ أَعْوَيْنَا أَعْوَيْنَهُمْ كَمَا عَوَيْنَا نَرَانَا إِلَيْكَ مَا كَانُوا إِلَّا نَارًا

کسانی که گمراه گردیدیم گمراه گردیدیم فلان را چنان که گمراه شدیم خود ما را بی یاری می جویم به راه سستی تو آنها را

يَصْدُوبُونَ ۱۱۴ وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ فَدَعَوْهُمُ فَتَرْتَبِعُوا

می پرسند [بنده های خود را می پرسند] و گفته شود بخوانید شرکان خود پس بخواستند پس بیامش

لَهُمْ وَرَأَوْا الْعَذَابَ لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَهْتَدُونَ ۱۱۵ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ

به آنها و می بیند عذاب را و او می کند کسان آنان راه باطله بودند و روزی که ندا کند کسان را

فَيَقُولُ مَاذَا أَحْبَبْتُمْ الْمُرْسَلِينَ ۱۱۶ فَعَمِيَّتْ عَلَيْهِمُ الْأَنْسَاءُ

پس گوید چه پسنخید فرستادگان را پس یوسیه ماند بر آنان خیرها

يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَاءَلُونَ ۱۱۷ فَأَمَّا مَنْ قَابَ نَافِثٍ وَغِمَلَ

در آن روز پس ایشان را یکدیگر نخواهد پرسید پس کسی که بویه کند و ایمان آورد و انجام دهد

صَلَاتًا فَفَسَوْفَ أَنْ يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحِينَ ۱۱۸ وَرَبُّكَ

کار میگردان پس امید است که باشد و رستگاران

يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ ۱۱۹ مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ سُبْحَانَ

می آفریند آنچه خواهد و می گرداند امر که خواهد آنان را گزینش پاک است

اللَّهِ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ۱۲۰ وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ

الله و برتر است از آنچه شریک آن می سازند و پروردگار می داند آنچه را پنهان می خرد

صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ۱۲۱ وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ

سینه های پنهان و آنچه آشکار می کند و اوست الله بیست هیچ الهی جز او پس

الْحَمْدُ فِي الْأُولَى وَالْآخِرَةِ وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۱۲۲

ستایش در دی و آخرت و برای اوست حکم و به سوی او بازگردانیده می شوید

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ
 بگو به من خبر دهید اگر قرار دهد **الله** بر شما شب را همیشه تا روز قیامت

مَنْ إِلَهُ عِزِّ اللَّهِ يَأْتِيَكُمُ بَصِيَاءٌ أَفَلَا تَسْمَعُونَ
 کیست الهی عز **الله** که بیاید برای شما روئسی را آیا پس نمی شنوید

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا إِلَى
 بگو به من خبر دهید اگر قرار دهد **الله** بر شما روز را همیشه تا

يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَهُ عِزِّ اللَّهِ يَأْتِيَكُمُ بَلِيلٌ تَشْكُرُونَ
 روز قیامت کیست الهی عز **الله** که بیاید برای شما شب که رام گیرید

فِيهِ أَفَلَا تَبْصُرُونَ
 در آن آیا نمی بینید

وَالنَّهَارَ لِتُشْكُرُوا فِيهِ وَلِتَبْذُرُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ
 و روز تا رام گیرید در آن و تا بچوید از بخشش و دروا و باشد که شما شکرگزاری کنید

وَيَوْمَ يُبَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ
 و روزی که شما دهد آنان را پس گوید کجا بید آن شریکان من که

تَرْجُمُونَ
 گمان می کردید و بیرون می کنیم از هر کسی گواهی پس گویم

هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا
 بیاورید دلیل خود را پس خواهند دانست که همانا حق **الله** است و کم سود از آنها آنچه را که

يَمْتَرُونَ
 بر می مافند **همان** قارون بود از قوم موسی پس سرکشی کرد

عَلَيْهِمْ وَعَالِيَهُ مِنَ الْكُورِ مَا إِنَّ مَفَاحِهِمْ لَسَوَاءٌ بِالْعَصَا
 بر ایشان و دانه بودیم به او از کج ها انصر که اصل کلبه صندوق های تو گزافی من کرد برگزیده

أُولَى الْقُوَّةِ إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ
 چند نفر پیروم نگاه که گفت به او هوش امروانه سلامی مکن همانا **الله** دوست نمی دارد شادمانی امرو را

وَاتَّبَعَ هَيْمًا ذَانَهُ لِسَابِ نُو اللَّهِ السَّارِ الْأَخْرَةَ وَلَا تَسْ
 و محوی در آنچه دانه است به نو **الله** سرای آخرت و فراموش مکن

نَصِيكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَخْسَ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ
 بده خود از دنیا و بیکوی کن چنان که بیکویی کرده است **الله** به تو

وَلَا تَتَّبِعِ الْفَسَادَ فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ يُبْذِرُ الْقَائِلِينَ
 و محوی فساد در زمین همانا **الله** دوست نمی دارد فسادگستگان را

حزق

قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي أَوَلَمْ يَكُن لَّهِ قُدْرَةٌ أَن يَهْلِكَ قَوْمَهُ

گفت جز این نیست که خداوند به من پس از علم و برهان من داد پس گفت که ای پسران من که خداوند هلاک کرد

مِنْ قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَأَكْثَرُ جَمْعًا

پس از وی از قرون پیش که خداوند میز و قدرش بودند از وی قوی تر و بیشتر جمع کردن ثواب

وَلَا يَسْتَلْ عَنْ دُئُوبِهِمُ الْمُحْرِمُونَ ﴿٢٨﴾ فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ

و پرسیدند نمی شنود از گناهان که گناهکاران چون حساب و پس خارج شد بر قومش

فِي زِينَتِهِ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا إِنَّا كُنَّا

در آرایش خود گفتند کسانی که طلب می کردند زندگی دنیا ما می بود

مِثْلَ مَا أُوتِيَ قُرُونُ إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿٢٩﴾ وَقَالَ

مانند آنچه داده شده است به قرون همانا او دارای بهره ای بزرگ است و گفت

الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَلِيَكُم ثَوَابُ اللَّهِ حِزْبٌ لِّمَنْ ءَامَنَ

کسانی که داده شده بود به پس از دانش و برای پرسند ثواب که به پسران است برای کسی که با حق چرت

وَعَمِلَ صَالِحًا وَلَا يُلْقِيهَا إِلَّا الصَّابِرُونَ ﴿٣٠﴾ حَقًّا

و انجام دهد کار شایسته را و به چهره نرساند مگر شکیانیان پس هر دو بردیم

بِهِمْ وَيَذَرُهُمُ الْأَرْضَ فَمَا كَانُوا مِنْ فَتْنٍ يَصْنُوعُونَ مِنْ دُونِ

نورا و سرای او را به زمین پس بود برای او هیچ گروهی که باری دهد و هر

اللَّهُ وَمَا كَانُوا مِنَ الْمُتَصَرِّينَ ﴿٣١﴾ وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَتَّوْا

خدا و نبود از باری دهد گمان به خود و با صناد کردند آنان که از روی می کردند

مَكَانَهُمْ بِالْأَمْسِ يَقُولُونَ وَيَكَافُ اللَّهُ يَسْطُرُ الرِّزْقَ لِمَنْ

حاجتگاه او را دیروز در حالی که می گفت و با گویی می گسترد رزق بر هر که

يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَوْلَا أَن مِّنَ اللَّهِ عَلِيمًا لَّخَفَ بِنَا

خواهد از بندگان خود و تنگ می سازد برای هر که بخواهد اگر نباشد سعادتمند بود خدا بر ما هزاره فراموشی در بار

وَيَكَانَهُمْ لَا يَفْلَحُ الْكَافِرُونَ ﴿٣٢﴾ تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا

و ما گویی و سنگار نمی شوند کافران آن سرای آخرت است قرار می دهیم آن را

لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فُسَادًا وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ

برای آن که نمی خواهند برتری جویی را در زمین و نه فساد و سرانجام انبیا برای پرهیزکاران است

﴿٣٣﴾ مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ حِزْبٌ مِّمَّا وَمِنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا

و هر که بیاورد نیکی را پس برای او است بهره از آن و هر که بیاورد بدی را پس

يَجْزِي الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٤﴾

سزا داده می شود آنان که کردند بدی ها مگر آنچه که می کردند

إِنِّ إِلَهِی قَرِصَ عَلَیْكَ الْقُرْآنَ لَرَأَدُكَ إِلَى مَعَادٍ قُلْ رَبِّی
 عَلَّمَ لَیْکَ بِمَا کُنْتَ تَعْمَلُ قُلْ رَأِیْتُمْ إِنْ کُنْتُمْ تُحِبُّونَ
 أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ بِالْهُدَى وَمَنْ هُوَ فِی ضَلَالٍ مُّبِیْنٍ ﴿۸۵﴾ وَمَا کُنْتَ
 تَرْجُو أَنْ یُلْقَیَ إِلَیْكَ الْکِتَابُ إِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّکَ
 فَلَا تَكُونَنَّ طَهِیرًا لِلْکَافِرِیْنَ ﴿۸۶﴾ وَلَا یَصُدُّکَ عَنْ
 إِلَهِی بَعْدَ إِذْ أُنْزِلَتْ إِلَیْکَ وَادْعُ إِلَى رَبِّکَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ
 الْمُشْرِکِیْنَ ﴿۸۷﴾ وَلَا تَدْعُ مَعَ إِلَهِهِ إِلَٰهًا ۚ
 هُوَ کُلُّ شَیْءٍ هَالِکٌ إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ الْحُکْمُ وَإِلَیْهِ تُرْجَعُونَ ﴿۸۸﴾

سُورَةُ الْعَمَّكَوٰتِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

به نام الله مهربان گستر مهربان

إِنَّمَا أَحْسِبَ النَّاسَ أَنْ يَتْرُكُوْا أَنْ يَقُولُوْا ءَامَنَّا وَهُمْ لَا
 یَفْقَهُوْنَ ﴿۱﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِیْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَیَعْلَمَنَّ
 اللّٰهُ الَّذِیْنَ صَدَقُوْا وَلَیَعْلَمَنَّ الْكٰذِبِیْنَ ﴿۲﴾ أَمْ حَسِبَ الَّذِیْنَ یَعْمَلُوْنَ
 السَّیِّئٰتِ أَنْ یَسْمِیْعُوْا سَآءَ مَا یَحْكُمُوْنَ ﴿۳﴾ مَنْ كَانَ یَرْجُوا
 یَقَآءَ رَبَّهُ فَإِنَّ أَجَلَ اللّٰهِ لَآتٍ ﴿۴﴾ وَهُوَ السَّمِیْعُ الْعَلِیْمُ ﴿۵﴾ وَمَنْ
 جَهِدَ فَإِنَّا یُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ إِنَّ اللّٰهَ لَمَعَ عَنِ الصّٰلِحِیْنَ ﴿۶﴾

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ
و آن که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته را پس می دهم از گناهان بدی های آنان را

وَلَنُحَرِّمَنَّهُمْ أَفْئِدَتَهُمْ أَلَدَىٰ كَاثِرًا يَمْعَلُونَ ۖ وَوَضِعْنَا الْعِلْسَ
و لیسیم از ایشان می دهیم ایستادن را به شکویندگی کاری که می کردند و سوارش کردیم آنرا را

بِأُولَٰئِكَ حُتُّوا ۖ وَإِنْ جَهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ
به بدو و مخرج خود که بیکدیگر نهاد و اگر من و تو کوشیدید تا سر یک کاری برای من آنچه که نیست برای تو نه نفس

فَلَا تُطِعْهُمَا ۖ إِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ وَبَشِّرْهُمَا بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ۚ
پس نه ایستادند از فرمان ما پس به سوی من باز برگردانید شما را بگناه خود می دهیم به آنچه که می کردند

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ
و آن که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته را هر آنکه داخل گردانیم ایشان را در درگاه صالحان

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ
و از مردمی است که می گویند ایمان آوردیم به الله پس چون آذین شد در الله نه در حق می دهد

فِتْنَةً لِلنَّاسِ كَذَّابٍ ۖ وَلَٰئِن جَاءَ نَصْرٌ مِّن رَّبِّكَ لَيَقُولُنَّ
آوردن و شکستن مردم را ماست عذاب الله و اگر ساعد کمکی از جانب پروردگار تو هر سه گویند

إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ أَوَّلَيْرَ ۚ اللَّهُ يَأْخُذُ بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ
پس گمان ما بودیم با شما یا ایستد الله داناان به آنچه در سینه های جهانیان است

وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقِينَ
و هر سه خوب می شناسد الله آنانی را که ایمان آورده اند و هر سه خوب می شناسد منافقان را

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا
و گفتند آنانی که کفر ورزیدند به کسانی که ایمان آورده اند پیروی کنید از راه ما

وَلَنَحْمِلَ خَطِيئَتَكُمْ وَمَا هُمْ بِحَامِلِينَ ۖ مِن خَلْقِهِمْ مَن
و نماند برداریم گناهان شما را در حالی که بیستد ایشان را بر دوش خود گناهان آنان

شَقِيَ ۖ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ۚ وَلَيَحْمِلُنَّ أَثْقَالَهُمْ وَأَنفَالًا
خیری را همان آنان دروغگویان اند و هر آنکه بر حواله داشت بارهای خود را و دیگر بارها را

مَعَ أَثْقَالِهِمْ وَلَيُسْأَلُنَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَمَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ
با بارهای خود و هر آنکه پرسیده شود در روز رستاخیز آنچه که بر می داشتند

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ ۖ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ
و هر آنکه فرستادیم نوح را به سوی قومش پس درنگ کرد در میان آنان هزار سال

إِلَّا حَمِيمٍ ۖ عَامًّا ۖ فَآخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ
مگر مکرر بخانه سال گدا پس گدا آنان را بود پس در حالی که آنان بودند ستمکاران

فَأَنجَيْنَاهُ وَأَصْحَبَ السَّيْفَةِ وَأَعْلَنَ آيَاتِهِ لِّلْعَالَمِينَ
پس نجات دادیم او را و سرنشینان آن کشتی را و قرار دادیم آن را نشانه ای برای جهانیان

﴿١٥﴾ وَإِذْ هَبْنَا دَاوُودَ الْأَيُّكُنَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ ذَلِكُمْ
واینگاه کن! ابراهیم را آنگاه که گفت به قوم خود پرستش کنید **الله** را و پروا کنید از او که آن

خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٦﴾ إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِن
بہتر است برای شما اگر می دانستید جز این نیست که می پرستید جز

دُونِ اللَّهِ أَوتَيْنَا وَتَخْلُقُونَ إِفْكًا إِنَّ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِن
الله بتانی را و می سازید دروغی را هر آینه انانی را که می پرستید جز

دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُ لَكُمْ رِزْقًا فَاتَّبِعُوا عِندَ اللَّهِ الرِّزْقَ
الله در اختیار ندارد برای شما روزی را پس بجوید نزد **الله** روزی را

وَاعْبُدُوهُ وَاشْكُرُوا لَهُ ۚ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿١٧﴾ وَإِن تَكْذِبُوا
وپرستش کنید او را و سپاسگزار باشید برای او که به سوی او بازگردانده خواهید شد و اگر تکذیب می کنید (حق تعالی نیست)

فَقَدْ كَذَّبَ أُمَمٌ مِّن قَبْلِكُمْ وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلْغُ
پس هر آینه تکذیب کرده بودند امتیهای پیش از شما (پیشانی خود را) در حالی که نیست بر پیامبر مگر رساندن پیام

الْبَيِّنُ ﴿١٨﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ ثُمَّ
اشکار (آیا ندیده اند چگونه آغاز می کند **الله** آفرینش را آنگاه

يُعِيدُهُ ۚ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿١٩﴾ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ
باز می گردانند آن را همانا آن آسان است بگو گردش کنید در زمین

فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ يُنشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ
پس ببینید چگونه آغاز کرد آفرینش را سپس **الله** ایجاد می کند آفرینش (جدید) را پس

إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٠﴾ يُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَيَرْحَمُ
همانا **الله** بر هر چیزی تواناست عذاب کند هر که را خواهد و رحمت می کند

مَن يَشَاءُ وَإِلَيْهِ تُقْلَبُونَ ﴿٢١﴾ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي
بر هر که خواهد و به سوی او بازگردانده خواهید شد و نیست شما عاجز کننده گان در

الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ اللَّهِ مِن وَلِيٍّ
زمین و نه در آسمان و نیست شما را هیچ سرپرستی

وَلَا نَصِيرٍ ﴿٢٢﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَشَآئِ اللَّهُ وَلِقَآئِهِ
و نه یابوری و آنان که کافر شدند به آیت **الله** و دیدار او

أُولَٰئِكَ يَئِسُوا مِن رَّحْمَتِي وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٣﴾
آنان ناامید می شوند از رحمت من و آنان برای شان است عذابی دردناک

فَمَا كَانَتْ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَاقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ

پس نبود جواب قوم او (ابراهم) مگر آنکه گفتند بکشید او را یا بسوزانید او را

فَأَنْجَحَهُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

پس نجات داد او را الله از آتش همانا در آن نشانه‌هایی است برای گروهی که ایمان دارند

وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا مَوَدَّةَ بَيْنِكُمْ

و گفت (ابراهم) جز این نیست برگرفتید به غیر الله بتانی را از سر دوستی بین خودتان

فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ الْفِتْمَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُمْ

در زندگانی دنیا سپس روز رستاخیز منکر شوند برخی از شما

بِبَعْضٍ وَيَكْفُرُ بَعْضُكُمْ بِبَعْضٍ وَمَأْوَاكُمُ النَّارُ

برخی دیگر را و لعنت کند برخی از شما برخی دیگر را و جایگاهتان آتش است

وَمَا لَكُمْ مِنْ نَصِيرَةٍ

و نیست برای شما هیچ یاورانی

إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَيْنِ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

همانا من هجرت کرده‌ام به سوی پروردگار خود همانا او آن پیروزمند ستیخته کار است و دادیم

لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ الْكُتُبَ

به او اسحاق و یعقوب را و قرار دادیم در اولاد او (ابراهم) پیامبری و کتاب را

وَعَايَتُهُ أَجْرَهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ

و دادیم به او پاداشش را در دنیا و همانا او در آخرت البته از شایستگان است

وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ إِنَّكُمْ لَنَآتُونَ

و (او) بدو (لوط) را نگاه که گفت به قوم خود همانا شما مرنکب می‌شوید آن کار زشت را

مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ

که پیش از شما انجام نداده است آن را هیچ کس از جهانیان

أَيُّكُمْ لَنَآتُونَ الرِّجَالَ وَتَقْطَعُونَ السَّيْلَ

آیا شما درمی‌آمیزید با مردان و قطع می‌کنید راه را و مرنکب می‌شوید

فَمَا كَانَتْ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا

پس نبود جواب قوم او مگر

أَنْ قَالُوا أَتَيْنَا بِعَذَابٍ

آنکه گفتند بیاور بر سر ما عذاب الله را اگر هستی از راستگويان

قَالَ رَبِّ أَنْصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ

گفت الهای پروردگارم یاری کن مرا بر این قوم مفسدین

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى قَالُوا إِنَّا مُهْلِكُوا

و چون آوردند فرستادگان ما برای ابراهیم (مژده) (ولادت) (حق) را گفتند همانا ما هلاک کننده

أَهْلِ هَذِهِ الْقَرْيَةِ إِنَّ أَهْلَهَا كَانُوا ظَالِمِينَ ﴿۲۱﴾
 اهل این آبادی ایم همانا اهل آن هستند ستمکاران

قَالَ إِنَّ فِيهَا لُوطًا قَالُوا نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَنْ فِيهَا لَنُنَجِّيَنَّهُ
 گفت ابراهیم همانا در آن آبادی لوط است گفتند ما داناییم به هر که در آن است هر آینه نجات می دهیم تو

وَأَهْلَهُ إِلَّا أَمْرَأَتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿۲۲﴾ وَلَمَّا
 و خانواده اش را مگر زنی که هست از بازماندگان (در عذاب) و چون

أَنْ جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا مَوْتَهُمْ وَضَافَكَ بِهِمْ ذُرْعًا
 آمدند فرستادگان ما نزد لوط بدحال شد به ایشان آنها و در کارشان فروماند

وَقَالُوا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ إِنَّا مُنْجِيكَ وَأَهْلَكَ إِلَّا أَمْرَأَتَكَ
 و گفتند مترس و غمگین مشو همانا ما نجات می دهیم تو را و خانواده ات را مگر زن تو را

كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿۲۳﴾ إِنَّا مُنْزِلُونَ عَلَى أَهْلِ
 که هست از بازماندگان (در عذاب) همانا ما فرودآورندگانیم بر اهل

هَذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْزًا مِمَّنِ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ
 این آبادی عذابی را از آسمان به سزای آنکه نافرمانی می کردند

وَلَقَدْ رَكَنَّا مِنْهَا مَائَةً بَيْنَهُ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿۲۴﴾
 و هر آینه بر جای گذاشتیم از آن آبادی (شصت) نشانه ای آشکار را برای گروهی که خرد می ورزند

وَالِإِن مَدِينٌ آخَاهُمْ شُعَيْبًا فَقَالَ يَنْقُمُ أَعْبِدُوا
 (و) فرستادیم به سوی مدین برادرشان شعیب را پس گفت ای قوم من بپرستید

اللَّهُ وَارْجُوا الْيَوْمَ الْآخِرَ وَلَا تَقْنُؤُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ
 الله را و امیدوار باشید به روز آخرت و فساد نکنید در زمین تبهکارانه

فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي
 پس تکذیب کردند او را پس گرفت آنان را زلزله پس گردیدند در

دَارِهِمْ جَحِيمٍ ﴿۲۵﴾ وَعَادًا وَثَمُودًا وَقَدْ بَيَّنَّ
 خانه های خود بر زانو افتادگان (و) (هلاک کردیم) عاد و ثمود را و هر آینه ظاهر شده

لَكُمْ مِّنْ مَّسْكِنِهِمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ
 برای شما از منزلگاههای آنان و آراست شیطان

أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَكَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ ﴿۲۶﴾
 کردارهایشان را پس بازداشت ایشان را از راه (حق) در حالی که بودند بینایان (به شناخت حق از باطل)

وَقَرْنُوا ^{و احلاک ساختیم} | فَرَعُونَ ^{و فرعون} | وَهَمَكُوا ^{و همامان را} | وَلَقَدْ ^{و هر آینه} | جَاءَهُمْ ^{آمد نزدشان} | مُوسَى ^{موسی}

بِالْبَيِّنَاتِ ^{با نشانه های آشکار} | فَاسْتَكْبَرُوا ^{پس تکبر کردند} | فِي الْأَرْضِ ^{در زمین} | وَمَا كَانُوا ^{و نبودند} | سَاقِیْنَ ^{پیشی گیرندگان از علقه ما که بگریزند}

۲۹ ﴿۲۹﴾ فَكَلَّا ^{پس هر یک را گرفتیم} | أَخَذْنَا ^{به گناهش} | بِذُنُوبِهِمْ ^{آنگاه از آنان} | فَمِنْهُمْ ^{کسی بود که فرستادیم} | مَنْ أَرْسَلْنَا ^{پس بادی} | عَلَيْهِ حَاصِبًا ^{و فرود بردیم}

وَمِنْهُمْ ^{و از آنان} | مَنْ أَخَذَتْهُ ^{گرفت او را} | الصَّيْحَةُ ^{بانگ آسمانی} | وَمِنْهُمْ ^{و از آنان} | مَنْ خَسَفْنَا ^{فرود بردیم} | بِهِ

الْأَرْضَ ^{در زمین} | وَمِنْهُمْ ^{کسی بود که غرق گردانیدیم} | مَنْ أَغْرَقْنَا ^{و چنین نبود} | وَمَا كَانُوا ^{که ستم کند بر آنان} | لِيُظْلَمَهُمْ ^{الله}

وَلَكِنْ ^{ولیکن} | كَانُوا ^{ایشان بر خود ستم می کردند} | أَنْفُسَهُمْ ^{۱۰} | يَظْلِمُونَ ^{مثال} | الَّذِينَ ^{آنان که}

أَتَّخَذُوا ^{گرفتند} | مِنْ دُونِ ^{غیر از} | اللَّهِ ^{الله} | أَوْلِيَاءَ ^{دوستانی (سرورانی) را} | كَمَثَلِ ^{همچون} | الْعَنْكَبُوتِ ^{مثال عنکبوت است}

أَتَّخَذَتْ ^{که ساخته است} | بَيْتًا ^{خانه ای را} | وَإِنَّ ^{و همانا} | أَوهَمَ ^{سست ترین} | الْبُيُوتِ ^{خانه ها} | لَبَيْتُ ^{خانه} | الْعَنْكَبُوتِ ^{عنکبوت است}

لَوْ ^{اگر} | كَانُوا ^{می دانستند} | يَعْلَمُونَ ^{۱۱} | إِنَّ ^{همانا} | اللَّهَ ^{الله} | يَعْلَمُ ^{می داند} | مَا ^{آنچه را} | يَدْعُونَ ^{فرامی خوانند} | مِنْ

دُونِهِ ^{او} | مِنْ شَعْوٍ ^{از هر چه که باشد} | وَهُوَ ^{و پوست} | الْعَزِيزُ ^{آن پیروزمند} | الْحَكِيمُ ^{سجده کار} | ۱۲ ﴿۱۲﴾ وَتِلْكَ ^{و این}

الْأَمْثَلُ ^{مثل ها} | نَضْرِبُهَا ^{می زنیم آنها را} | لِلنَّاسِ ^{برای مردمان} | وَمَا يَقِفُهَا ^{و نمی اندیشند در آنها} | إِلَّا ^{مگر} | الْعَالِمُونَ ^{دانایان}

۱۳ ﴿۱۳﴾ خَلَقَ ^{آفرید} | اللَّهُ ^{الله} | السَّمَوَاتِ ^{آسمان ها} | وَالْأَرْضَ ^{و زمین را} | بِالْحَقِّ ^{به حق آنه یهودی ها} | إِنَّ ^{همانا} | فِي ذَلِكَ ^{در آن (عجیبی)}

لَآيَةً ^{نشانه ای است} | لِلْمُؤْمِنِينَ ^{برای مؤمنان} | ۱۴ ﴿۱۴﴾ أَتُلُّ ^{تلاوت کن} | مَا ^{آنچه را} | أُوحِيَ ^{وحی شده است} | إِلَيْكَ ^{به سوی تو} | مِنَ الْكِتَابِ ^{از کتاب}

وَأَقِمِ ^{و برپا دار} | الصَّلَاةَ ^{نماز را} | إِنَّ ^{همانا} | الصَّلَاةَ ^{نماز} | تَنْهَى ^{باز می دارد} | عَنِ ^{از} | الْفَحْشَاءِ ^{کار زشت}

وَالْمُنْكَرِ ^{و ناپسند} | وَلَذِكْرُ ^{و هر آینه یاد} | اللَّهِ ^{الله} | أَكْبَرُ ^{بزرگ تر است} | وَاللَّهُ ^{و الله} | يَعْلَمُ ^{می داند} | مَا ^{آنچه} | تَصْنَعُونَ ^{۱۵} | ۱۵ ﴿۱۵﴾